

РЕШЕНИЕ

Номер 5377

06.10.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски градски съд

ЧЖ-II-Г

На 06.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Соня Найденова
Членове:	ЙОАНА ГЕНЖОВА
	Кристина Гюрова

като разгледа докладваното от ЙОАНА ГЕНЖОВА Въззивно гражданско дело № 20201100509826 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.435-438 от ГПК

Образувано е по частна жалба на „ЗАД ОЗК – 3.“ АД, ЕИК *****, представлявано от пълномощника адв. С.С., – длъжник по изпълнително дело № 20209240400383 по описа на ЧСИ Г.К. с район на действие СГС, срещу разпореждане за приети по делото разноски, с което съдебният изпълнител след направено възражение отказва да намали приетите разноски за адвокатски хонорар до размер на сумата от 100 лева, както и пропорционалната такса по т.26 от ТТРЗЧСИ.

Жалбоподателят излага доводи, че адвокатското възнаграждение, прието от ЧСИ, не е съобразено с [Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#), тъй като надвишава сумата от 100 лева за образуване на изпълнително дело, като включва и сума, съгласно чл.10, т.2 от Наредбата за водене на изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания. Излага съображения, че възнаграждение за водене на изпълнително дело в случая не се дължи, тъй като единственото предприето действие от пълномощника на вискателя по изпълнителното дело е подаване на молба за образуването му с посочване на способа на изпълнението. Поради изложеното счита, че вискателят няма право на разноски за адвокатско възнаграждение за водене на изпълнителното

дело. Поддържа, че уговореният размер на адвокатското възнаграждение не съответства на фактическата и правна сложност на делото и на обема на извършените от пълномощника на вискателя процесуални действия. Излага доводи, че следва да бъде намалена и начислената такса по [т. 26 ТПЗЧСИ](#). Съобразно изложеното е направено искане постановлението на ЧСИ да бъде отменено като незаконосъобразно, и адвокатското възнаграждение на вискателя да бъде намалено до размер от 100 лв., както и да бъде коригиран размерът на пропорционалната такса по [т. 26 ТПЗЧСИ](#). Претендират се разноски и адвокатско възнаграждение.

Вискателят и ответник по жалбата – „О.А.“ ООД, ЕИК *****, чрез пълномощника адв. Р.А., е депозирал писмени възражения по реда на [чл. 436, ал. 2 ГПК](#), в които се излагат доводи за неоснователност на депозираната частна жалба. Поддържа, че задължението не е платено от длъжника в срока за доброволно изпълнение, поради което било поискано от съдебния изпълнител налагането на заповед върху банковите сметки на длъжника в „О.Б.“ АД и именно вследствие на наложения заповед дългът бил изплатен от третото задължено лице. Оспорва твърденията на жалбоподателя за липса на фактическа и правна сложност, като поддържа, че в изпълнителното производство са извършвани изпълнителни действия с цел събиране на вземането, поради което заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно. Претендират се разноски за платен адвокатски хонорар.

Представени са мотиви на ЧСИ, с които е заявено становище за неоснователност на жалбата.

Софийски градски съд, като разгледа жалбата, становището на вискателя, мотивите на ЧСИ, и се запозна с приложения препис от изп.дело № 20208600400367, намира следното :

Жалбата срещу разпореждането на ЧСИ, с което е оставено без уважение искането на длъжника за намаляване на адвокатското възнаграждение на вискателя и таксата по [т. 26 ТПЗЧСИ](#), е подадена в двуседмичния срок по [чл. 436, ал. 1 ГПК](#), от процесуално легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител – постановление за разноските по изпълнението ([чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК](#)), поради което е процесуално допустима.

От представения препис от изп.дело № 20209240400383 по описа на ЧСИ Г.К. с район на действие СГС, се установява, че същото е образувано по молба на „О.А.“ ООД, чрез пълномощника адв. Р.А., за принудително събиране на присъдени вземания срещу ЗАД „ОЗК 3.“ АД по изпълнителен лист от 02.07.2020г., издаден по гр.д. №7015/2019г. по описа на РС – Пловдив, ГК, III състав. Искане за присъждане на разноски е заявено от взыскателя с молбата за образуване на изпълнителното производство. С молбата е посочен изпълнителен способ – запор върху банковите сметки на длъжника. Представен е договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че взыскателят „О.А.“ ООД е заплатил на пълномощника си адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева за процесуално представителство в изпълнителното производство.

Изпратена е покана за доброволно изпълнение до длъжника, връчена на 13.07.2020г. С разпореждане от 04.08.2020г. съдебният изпълнител е наложил запор върху вземанията на длъжника по банкови сметки, открити в „О.Б.“ АД. Изпратено е запорно съобщение до третото задължено лице, връчено на 06.08.2020г. С писмо от 04.08.2020г. съдебният изпълнител е уведомил длъжника за наложен запор върху вземанията по банковите му сметки при „О.Б.“ АД. На 07.08.2020г. третото задължено лице – „О.Б.“ АД е превело по сметка на съдебния изпълнител сумата от 15320,35 лева, за което съдебният изпълнител е уведомен с писмо от същата дата. С протокол за извършено разпределение от 09.08.2020г. съдебният изпълнител е извършил разпределение на постъпилото плащане.

Постъпило е на 15.07.2020г. възражение от длъжника ЗАД „ОЗК – 3.“ АД до съдебния изпълнител за прекомерност по смисъла на чл.78, ал.5 от ГПК на заплатеното от взыскателя адвокатско възнаграждение и на начислената пропорционална такса по [т. 26 ТТРЗЧСИ](#) в размер на 1270,87 лева.

С обжалваното разпореждане от 06.08.2020 г. ЧСИ е оставил възражението без уважение.

По частната жалба в частта, касаеща разноските за адвокатски хонорар на взыскателя:

При направено възражение по [чл. 78, ал. 5 ГПК](#) съдът следва да извърши преценка за съответствие между размера на адвокатското възнаграждение, което е заплатено от страната на упълномощения от нея процесуален представител, и фактическата и правна сложност на делото, като съобрази и размерите, определени като минимални такива за съответния вид работа в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, под които адвокатското възнаграждение не може да бъде намалено. В случаите на осъществена защита по изпълнителното производство, какъвто е настоящият, това са размерите, определени в чл. 10 същата. С [чл. 10, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#) (в относимата ѝ за спора редакция към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие - 06.07.2020 г.), за защита по изпълнително дело е предвидено, че минималният размер на адвокатското възнаграждение за образуване на изпълнително дело е 100 лв.; за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания до 500 лв. - 1/10 от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 1, за вземания от 500,01 лв. до 1000 лв. - 1/5 от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 1, и за вземания над 1000 лв. - 1/2 от съответното възнаграждение по чл. 7, ал. 2, т. 2 – 7 от Наредбата.

В настоящия случай процесуалният представител на вискателя е подал молба за образуване на изпълнително производство, в която е посочен изпълнителният способ – запор върху банковите сметки на длъжника. Съгласно [чл. 426, ал. 2 ГПК](#), в молбата си вискателят посочва начина на изпълнението, като той може да посочи едновременно няколко начина само ако това е нужно за удовлетворяване на вземането му. Сезирането на ЧСИ с конкретен изпълнителен способ е условие за редовност на молбата на вискателя, поради което първоначалното посочване на изпълнението следва да се счита, че е основание за начисляване адвокатско възнаграждение само за образуване на изпълнително дело по [т. 1 на чл. 10 НМРАВ](#), а не и по [т. 2](#) на същата разпоредба. В [чл. 426, ал. 2 изр. 2 ГПК](#) е предвидено, че в течение на производството вискателят може да посочва и други начини на изпълнение, като в такива случаи е предвидено да бъде начислявано адвокатско възнаграждение по [т. 2 на чл. 10 НМРАВ](#) за процесуално представителство,

защита и съдействие на страните по изпълнително дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания. Поради изложеното съдът намира, че в случая не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение на пълномощника на вискателя по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Наредбата, тъй като освен подаването на молба за образуване на изпълнителното дело, в която е посочен изпълнителния способ, представляващ изискване за редовност на молбата, съгласно разпоредбата на [чл. 426, ал. 2 ГПК](#), същият не е извършил други изпълнителни действия, доколкото задължението е изплатено веднага от третото задължено лице – „О.Б.“ АД в изпълнение на изпратеното заповно съобщение. Ето защо, съдът приема, че ЧСИ неправилно е постановил отказ за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение на сумата от 100 лева.

По частната жалба в частта, касаеща разноските за начислената пропорционална такса по [т. 26 ТТРЗЧСИ](#):

По аргумент от [т. 26, б. "г" от Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ](#) за изпълнение на парично задължение се събира пропорционална такса върху събраната сума, която за сума от 10 000 до 50 000 лв. е в размер на 820 лв. + 6 на сто за горницата над 10 000 лв. Според забележка [т. 4](#) към [т. 26 от ТТРЗЧСИ](#) в размера на паричното вземане не се включват само авансовите такси. Заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното производство, представлява направени от него разноски по изпълнението, които са за сметка на длъжника, съгласно [чл. 79, ал. 1 от ГПК](#), поради което те се събират наред и заедно със сумите по изпълнителния лист чрез съответното изпълнително действие. Поради това, направените от вискателя разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство, се включват, както в понятието "материален интерес" по смисъла на [чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ](#), така и в понятието "събрана сума" по смисъла на [т. 26 от ТТРЗЧСИ](#) и следва да се включват в базата при изчисляването на пропорционалната такса по [т. 26 от ТТРЗЧСИ](#).

Предвид промяната на размера на адвокатското възнаграждение и наличието на съответно обжалване в тази част, следва да бъде преизчислен и размерът на пропорционалната такса по т. 26 ТТР към ЗЧСИ, която се определя върху всички събрани суми за вискателя вкл. адвокатското

възнаграждение, но без авансовите такси, по арг. от заб. 4 към [т. 26 ТТРЗЧСИ](#) вр. [чл. 8, ал 1 ЗЧСИ](#). С оглед промяната на адвокатското възнаграждение, размерът на пропорционалната такса по т. 26 ТТР към ЗЧСИ е 1162,66 лв. с ДДС.

По разноските:

Съгласно константната съдебна практика на ВКС, в производствата относно дължимостта и размера на разноските, каквото е и процесното, не се допуска кумулиране на нови задължения за разноски и разпоредбата на [чл. 81 ГПК](#) не намира приложение (определение № 489 от 17.10.2017 г. по ч. гр. д. № 3926/2017 г. на IV г. о. ВКС, определение № 933 от 17.09.2018 г. по ч. гр. д. № 2845/2018 г. на IV г. о. ВКС и др.). Предвид изложеното, исканията на страните за присъждане на разноски са неоснователни.

По изложените мотиви, Софийски градски съд, II-г състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от длъжника „ЗАД ОЗК – 3.“ АД, ЕИК *****, представлявано от пълномощника адв. С.С., разпореждане от 06.08.2020г., постановено по изп. дело № 20209240400383 по описа на ЧСИ Г.К. с район на действие СГС, с което е оставено без уважение възражение на длъжника за намаляване на приетите за събиране разноски за възнаграждение за процесуално представителство на вискателя „О.А.“ ООД за размера над сумата от 100 лева, както и срещу определения размер на пропорционалната такса по т.26 от ТТРЗЧСИ, като вместо това постановява:

НАМАЛЯВА разноските, поставени в тежест на длъжника „ЗАД ОЗК – 3.“ АД за процесуално представителство на вискателя „О.А.“ ООД от 1500 лева на 100 лева, и пропорционалната такса по т.26 от ТТРЗЧСИ от 1270,87 лева с ДДС на 1162,66 лева с ДДС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____